

Sygn. akt II K 372/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2019 roku

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Katarzyna Garbarczyk

Protokolant – st.sekr.sąd. Aneta Dybikowska

w obecności **Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G.**- Elżbiety Biernackiej

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2019 roku sprawy

M. M.

s. K. i J. z d. F.

ur. (...) w G.

oskarżonego o to, że:

I). W dniu 24 czerwca 2019 roku w msc. G. na ul. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości o zawartości 2,32 promila alkoholu we krwi prowadził w ruchu lądowym po drodze publicznej samochód osobowy m-ki S. (...) o nr rej. (...)

tj. o czyn z art. 178a§1 kk

II). W dniu 24 czerwca 2019 roku w G. na ul. (...) niezwłocznie nie zatrzymał samochodu osobowego marki S. (...) o nr rej. (...) do kontroli drogowej, a następnie kontynuował jazdę tym pojazdem poruszając się po drodze publicznej ul. (...), pomimo wydania polecenia zatrzymania w/w pojazdu przez umundurowanych funkcjonariuszy policji (...) G. przy użyciu sygnałów dźwiękowych i świetlnych wysyłanych z oznakowanego radiowozu marki V. (...) o nr rej. (...), przy czym czynu tego dopuścił się znajdując się w stanie nietrzeźwości o zawartości 2,32 promila alkoholu we krwi

tj. o czyn z art. 178a§1 kk i art. 178b kk w zw. z art. 11§2 kk

1. Oskarżonego **M. M.** uznaje za winnego popełnienia obu zarzuconych mu czynów i za to:

a). za czyn z pkt I na podstawie art. 178a§1 kk skazuje oskarżonego na karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzy) lat, na podstawie art. 43a§2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych;

b). za czyn z pkt II na podstawie art. 178a§1 kk w zb. art. 178b kk w zw. z art. 11§2 kk skazuje oskarżonego, zaś na podstawie art. 178b kk w zw. z art. 11§3 kk wymierza oskarżonemu karę 11 (jedenaście) miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 42§1 a pkt 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzy) lat, na podstawie art. 43a§2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych.

2. Na podstawie art. 85§1 i 2 kk, art. 86§1 kk orzeka karę łączną w wysokości 1 (jeden) roku pozbawienia wolności.

3. Na podstawie art. 69§1 i 2 kk, art. 70§1 kk wykonania orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres próby lat 3 (trzy).

4. Na podstawie art. 90§2 kk łączy orzeczone środki karne w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych i orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzy) lat i na podstawie art. 63§4 kk na poczet tego środka karnego zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 13 sierpnia 2019r.

5. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz pozostałe koszty sądowe w kwocie 70 (siedemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt II K 372/19

UZASADNIENIE

co do kary

Wyrokiem z dnia 28 listopada 2019 roku Sąd Rejonowy w Giżycku uznał oskarżonego M. M. za winnego popełnienia obu zarzuconych mu czynów i za to:

- za czyn z pkt I na podstawie art. 178a§1 kk Sąd skazał oskarżonego na karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 42§2 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzy) lat, na podstawie art. 43a§2 kk orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych;

- za czyn z pkt II na podstawie art. 178a§1 kk w zb. art. 178b kk w zw. z art. 11§2 kk Sąd skazał oskarżonego, zaś na podstawie art. 178b kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył oskarżonemu karę 11 (jedenaście) miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 42§1 a pkt 1 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzy) lat, na podstawie art. 43a§2 kk orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych.

Na podstawie art. 85§1 i 2 kk, art. 86§1 kk Sąd orzekł karę łączną w wysokości 1 (jeden) roku pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69§1 i 2 kk, art. 70§1 kk wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby lat 3 (trzy).

Na podstawie art. 90§2 kk Sąd połączył orzeczone środki karne w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych i orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzy) lat i na podstawie art. 63§4 kk na poczet tego środka karnego zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 13 sierpnia 2019r.

Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz pozostałe koszty sądowe w kwocie 70 (siedemdziesiąt) złotych.

Przy wymiarze kar Sąd kierował się ogólnymi jej dyrektywami, określonymi w art. 53§ 1 i 2 kk, tj. uwzględnił stopień winy sprawcy i społecznej szkodliwości czynów, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków.

Inny jest stopień społecznej szkodliwości czynu sprawcy w wypadku, gdy naruszył on nieumyślnie obowiązujące w ruchu zasady bezpieczeństwa, a inny - znacznie większy - gdy owe zasady naruszone zostały przez sprawcę umyślnie. Zdaniem Sądu czyny popełnione przez oskarżonego charakteryzują się wysokim stopniem społecznej szkodliwości. W ocenie Sądu nie ma żadnych okoliczności, które w jakimkolwiek stopniu tłumaczyłyby postępowanie oskarżonego. M. M. dopuścił się – umyślnie – naruszenia podstawowy, elementarnych zasad obowiązujących w ruchu drogowym. Zachowanie oskarżonego doprowadzić mogło do poważnych, ujemnych skutków dla bezpieczeństwa, zdrowia i życia

innych uczestników ruchu drogowego, albowiem oczywistym jest, jak poważne zagrożenie na drogach stanowią nietrzeźwi kierowcy. Nadto oskarżony z premedytacją nie wykonał polecenia wydanego przez funkcjonariusza policji nakazującego niezwłoczne zatrzymanie pojazdu do kontroli drogowej, kontynuując jazdę samochodem przez kolejne ulice miasta. Z okoliczności sprawy wynika, że M. M. i tym zachowaniem powodował realne zagrożenie dla bezpieczeństwa innych uczestników ruchu drogowego. Postawa oskarżonego ewidentnie wskazuje, iż chciał on za wszelką cenę uniknąć odpowiedzialności karnej- porzucił swój pojazd i kontynuował ucieczkę przed funkcjonariuszami - pieszo.

W świetle powyższego za czyn z pkt I Sąd na podstawie art. 178a§1 kk skazał oskarżonego na karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 42§2 kk orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzy) lat - uwzględniając stopień zawartości alkoholu w organizmie sprawcy - który został przekroczony ponad czterokrotnie, niż pozwalają na to przepisy prawa karnego - wagę naruszonych przez M. M. – elementarnych - zasad obowiązujących w ruchu drogowym, zagrożenie jakie oskarżony stworzył dla bezpieczeństwa innych uczestników tego ruchu. Na podstawie art. 43a§2 kk Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych, uznając, iż jego wysokość będzie stanowić dla sprawcy wystarczającą dolegliwość i spełni cele wychowawcze i poprawcze mimo, że świadczenie to zostało orzeczone w minimalnej, przewidzianej przez przepisy za popełnienie czynu z art. 178a§1 kk, wysokości.

Za czyn z pkt II Sąd na podstawie art. 178a§1 kk w zb. art. 178b kk w zw. z art. 11§2 kk skazał oskarżonego, zaś na podstawie art. 178b kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył oskarżonemu karę 11 (jedenaście) miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 42§1 a pkt 1 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzy) lat - mając na uwadze okoliczności towarzyszące popełnieniu przez oskarżonego przedmiotowego występku. Orzekając na podstawie art. 43a§2 kk od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych i w tym przypadku Sąd uznał, iż jego wysokość będzie stanowić dla sprawcy wystarczającą dolegliwość i spełni cele wychowawcze i poprawcze.

Na podstawie art. 85§1 i 2 kk, art. 86§1 kk orzekając karę łączną w wysokości 1 (jeden) roku pozbawienia wolności, Sąd miał na uwadze zbieżność czasową obu popełnionych występku, ich tożsamość rodzajową.

Jako okoliczności łagodzące uznano przyznanie się sprawcy do winy, złożenie szczerych wyjaśnień, wyrażenie skruchy za swój postępek, dotychczasową niekaralność M. M. (k.42). W świetle tego, zdaniem Sądu nie zachodzi konieczność orzeczenia wobec oskarżonego bezwzględnej kary pozbawienia wolności, aby wdrożyć go do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości. Sama świadomość, iż kara może zostać wykonana w przypadku kolejnego złamania prawa, będzie skutecznie przeciwdziałać ewentualnemu naruszeniu przez M. M. norm prawnych w przyszłości. Z tych też względów Sąd na podstawie art. 69§1 i 2 kk, art. 70§1 kk wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 3 (trzy). Zastosowanie tego okresu próby jest w ocenie Sądu wystarczające do zweryfikowania postawionej wyżej tezy.

Na podstawie art. 90§2 kk Sąd połączył orzeczone środki karne w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych i orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzy) lat - kierując się zbieżnością czasową obu przestępstw popełnionych przez M. M.. Na podstawie art. 63§4 kk na poczet tego środka karnego zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 13 sierpnia 2019r.

W tym miejscu należy przywołać wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15.12.2010 r. (II KK 311/10, LEX nr 843164), zgodnie z którym zakaz prowadzenia pojazdów orzekany na podstawie art. 39 pkt 3 k.k. jest środkiem karnym podlegającym łączeniu zgodnie z treścią art. 90 § 2 k.k. Zatem w sytuacji gdy za przestępstwa pozostające w zbiegu realnym wymierzono więcej niż jeden taki środek karny, Sąd ma obowiązek połączyć te środki karne. Z uzasadnienia tego wyroku wynika, iż w razie orzeczenia za zbiegające się przestępstwa pozbawienia praw publicznych, zakazów lub obowiązków tego samego rodzaju, sąd stosuje odpowiednio przepisy o karze łącznej. Niewątpliwie jest, że zakaz

prowadzenia pojazdów orzekany na podstawie art. 39 pkt 3 k.k. jest środkiem karnym podlegającym łączeniu zgodnie z treścią art. 90 § 2 k.k. Zatem w sytuacji gdy za przestępstwa pozostające w zbiegu realnym wymierzono więcej niż jeden taki środek karny, Sąd ma obowiązek połączyć te środki karne. Podkreślić należy, iż orzeczenie to zostało wydane m. in. na kanwie zaniechania przez sąd połączenia w ramach kary łącznej środków karnych zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i rowerowych oraz zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i rowerowych w ruchu lądowym.

W ocenie Sądu orzeczona kara jest adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, spełni cele w zakresie prewencji szczególnej, jak i ogólnej.

Zasądzając od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz pozostałe koszty sądowe w kwocie 70 (siedemdziesiąt) złotych, Sąd kierował się treścią art. 627 kpk.